

Sag anlagt den 24. april 2004 af Davide Rovetta mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-159/04)

(2004/C 179/25)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 24. april 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Davide Rovetta ved avvocato Maurizio Gambardella, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den endelige afgørelse af 14. maj 2003 om at indplacere sagsøgeren i lønklasse B5/3, ved hvilken sagsøgerens anmodning nr. N. D/77/03 om at blive indplaceret i lønklasse B4 desuden er blevet afvist, annulleres.
- Den afgørelse, der er indeholdt i svaret på klage nr. R/563/03, hvorved sagsøgeren fik afslag på indsigt i det paritetiske indplaceringsudvalgs akter, annulleres.
- Sagsøgeren tilkendes en symbolsk erstatning på 1 EUR for den ikke-økonomiske skade, som han har lidt ved den anfægtede afgørelse.
- Kommissionen tilpligtes at udrede det beløb, som sagsøgeren har til gode med tilbagevirkende kraft fra hans tiltrædelse af tjenesten, såfremt han var blevet indplaceret i lønklasse B4, hvorved det relevante løntrin fastsættes efter ansættelsesmyndighedens nærmere bestemmelse.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Davide Rovetta, der er tjenestemand ved Generaldirektoratet for Beskatning og Toldunion, indgav, efter at hans prøvetid var udløbet, i medfør af tjenestemandsvedtægtens artikel 31 en ansøgning til ansættelsesmyndigheden om at blive indplaceret i næste lønklasse, hvilket i sagsøgerens tilfælde er B4. I sin ansøgning gjorde han gældende, at han også var blevet ansat i sin egenskab af jurist ved Generaldirektoratet for Beskatning og Toldunion, kontor A3 »Juridiske anliggender og kontrol med anvendelsen af EU-bestemmelserne«.

Efter at ansættelsesmyndigheden havde givet ham afslag på at blive indplaceret i lønklasse B5/3, indgav han en klage herover i medfør af vedtægtens artikel 90, stk. 2, hvilken klage udtrykkeligt blev afvist.

Ved dette sagsanlæg for Retten i Første Instans har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelsen om ikke at give ham medhold i klagen, af afgørelsen om ikke at indplacere ham i den ønskede lønklasse samt af den afgørelse, hvorved han fik afslag på indsigt i det paritetiske indplaceringsudvalgs akter.

Efter sagsøgerens opfattelse er disse afgørelser truffet under tilsidesættelse af vedtægtens artikel 25 og 31, af Domstolens og Rettens praksis på området og er i øvrigt behæftet med væsent-

lige formelle mangler, manglende begrundelse og et åbenbart urigtigt skøn. I denne forbindelse gøres endvidere gældende, at den første afgørelse om indplacering fra 1983, som ændret ved afgørelse af 7. februar 1996, ikke finder anvendelse i den foreliggende sag.

Sagsøgeren påberåber sig endelig, at kollegiets uddelegering af ansættelsesmyndighedens kompetence er ugyldig med hensyn til spørgsmål om indplacering, idet proportionalitetsprincippet, gennemsigtighedsprincippet og princippet om god sagsbehandlingskik derved er blevet tilsidesat.

Sag anlagt den 3. maj 2004 af Hippocrate Vounakis mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-165/04)

(2004/C 179/26)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 3. maj 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Hippocrate Vounakis, Wezembeek-Oppem (Belgien), ved avocats Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis og Etienne Marchal, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af afgørelsen om udfærdigelse af bedømmelsesrapporten for perioden fra den 1. juli 2001 til den 31. december 2001.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren anfægter af formelle og indholdsmæssige grunde sin bedømmelsesrapport for perioden fra den 1. juli 2001 til den 31. december 2002.

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande gjort gældende:

- at det er sket tilsidesættelse af de generelle gennemførelsesbestemmelser og af vedtægtens artikel 43. Sagsøgeren har i denne forbindelse påpeget, at den pågældende rapport er udarbejdet af en person, der ikke har bemyndigelse hertil;
- at der i det foreliggende tilfælde er anlagt et klart fejlskøn, samt at der ikke er sammenhæng mellem bemærkningerne og de tildelte points;
- at begrundelsespligten er tilsidesat. Sagsøgeren har i den forbindelse påstået, at hans samlede bedømmelse placerer ham under middel, selv om hans tidligere rapporter var gode, uden at der er redegjort for denne forringede bedømmelse.